

● — pointa

DRCLÍKOV

POHÁDKOVÉ PŘÍBĚHY NEJEN PRO BAJKERY A BAJKERKY

LUDEK ŠEBEK



Drclíkov

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.pointa.cz
www.albatrosmedia.cz



Luděk Šebek

Drclíkov – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2025

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.





DRCLIKOV







LUDĚK ŠEBEK

DRCLÍKOV

POHÁDKOVÉ PŘÍBĚHY NEJEN PRO BAJKERY A BAJKERKY

● — **pointa**

Drcíkov, 2025

Copyright ©

Autor: Luděk Šebek

Ilustrace: Kristýna Havlická

Grafická úprava a sazba: Kristýna Havlická

První vydání

Tato publikace vznikla na základě inspirace příběhem Bajkové
školky a krajinou Rychlebských stezek.

Kniha s Pointou

Nakladatelská online služba a komunita Pointa mění způsob vydávání knih a zapojuje čtenáře do dění.

Jak to u nás funguje? Autor na Pointu přichází s rukopisem a najde si knižní kolegy od grafika až po korektorku. Práce na knize ale začínají až o něco později. Pro její zrod je zásadní předprodej. Pomocí něj získává autor od čtenářů menší finanční částky a celkový obnos pak použije na vydání i veškeré náklady, které jsou s ním spojené. A jak už vyplývá z předchozích vět, právě čtenáři jsou pro Pointu a její autory stěžejní.

Čtenář si na Pointě může procházet rozpracované projekty, číst si ukázky, debatovat s autory, a co je nejdůležitější – může knihu podpořit v předprodeji. Bez pomoci čtenářů by u nás knihy nemohly vycházet.

O té, kterou právě držíš v ruce, už je rozhodnuto. Podívej se na Pointě i na další knihy, jejichž osud můžeš ovlivnit.

www.pointa.cz



VÝUKOVÝ TRAIL

BAJKOVÉ ŠKOLKY^{RS}



Stalo se vám někdy, že jste spadli, protože vám nenadále něco jakoby strhlo řídítka? Že se vám kolo z ničeho nic zaseklo? Že vám uklouzlo tam, kde jste to vůbec nečekali? Že vám kolo odskočilo na kameni, kterého jste si na trailu nikdy předtím nevšimli? Stalo, že?

A stalo se vám na druhou stranu, že jste překvapivě ustáli tu nejkrkolomnější situaci? Že jste si na úplně poslední chvíli naštěstí všimli vyvaleného kamene v klopence a stihli se mu vyhnout? Že jste dopadli po skoku nakřivo a mysleli si, že je s vámi ámen, ale kolo si s tím jako zázrakem nějak poradilo?

Nám taky. A našim kamarádům jakbysmet. Pokládali jsme tyto události za náhodu, smůlu, anebo naopak štěstí. Až jednou naše kamarádka Kiki narazila čirou náhodou v lese u zarostlého trailu na dřevěnou ceduli, na které stálo: Drclíkov.

Na druhé straně trailu byla stejná, jen nápis byl přeškrtnutý šikmou čarou. Projela mezi cedulemi a ocitla se na trailu, který neznala. Větvemi borovic a buků prosvítalo odpolední slunce. Vzduch stál a les po ranním dešti voněl hrabankou.

Sotva párkrát šlápla do pedálů, uviděla v trávě skřítku, který připomínal krabí chůzí se pohybující pařízek. Dlouhýma kořenovýma rukama zrovna kutálel k trailu volný kámen. Jak naši

kamarádku uviděl, ztuhnul. Doslova. Kiki ho zvedla z trávy, prohlédla si jej a opatrně ho položila zpátky.

Klekla si k němu na všechny čtyři.

„Když se to tu jmenuje Drclíkov, tak to ty budeš asi drclík, ne?“

Jestlipak je vás tu víc? stihlo ji ještě napadnout, když tu uviděla o kus dál na trailu dalšího! Ve stinné zatáčce hubený skřítek s tělem, které vypadalo jako složené z řetězových článků, leštil chomáčem trávy dvojici hladkých kluzkých kořenů. Vinuly se zešikma přes trail a zlověstně se leskly.



Jak Kiki zmerčil, okamžitě sebou plácnul na zem a ztuhnul. Vypadal teď skoro jako obyčejný chuchvalec roztrženého řetězu zapomenutý na trailu.

Kiki se ohlédla zpátky. Tam, kde před chvílí nechala pařezového skřítky, bylo v trávě pusto, prázdno. Vrátila se na to místo, dřepa si a rukou rozhrnula stébla lesní trávy. V měkké hlíně byla vidět jemná stopa všelijak zkroucených otisků, která se ztrácela v blízké pasece plné vývratů. Když přišla zpět ke svému kolu, byl pryč i skřítek s řetězovým tělem. Jen ty dva vyhlazené kořeny se nebezpečně blýskaly v mokré hlíně.



Kiki vytáhla z batohu propisku a na hřbet ruky si co nejpečlivěji nakreslila mapku toho trailu. Byl to malý okruh s ladně vykrouženými vysokými klopenkami, skoky, kamennými přejezdy, stoupáky a všelijakými propojkami. Kopec měl dva ploché vrcholky, které spojoval jako střela rovný trail s krásnými dvojvlami.

Na borovém vršku, tom nad klopenkami, byla dřevěná brána. Do sedla mezi kopci od ní mířily dva dropy. Jeden se zdál lehoučký, s širokou lávkou a hladkým dlouhým dopadem, na bocích porostlým lesními kytkami. Druhý byl vyšší než Kiki a vzdáleností od hrany k hraně už budil trochu respekt.

Než si Kiki celý les objela a zaznamenala, zahlédla ještě několik skřítků, ale tentokrát se hned vždycky honem vrátila pohledem zpátky na trail, aby jim ušetřila starost s tuhnutím a opětovným oživováním.

Na jižním svahu objevila mezi stromy zavěšenou houpačku. Vyzkoušela, jestli lana drží, a opatrně se zhoupla. Bylo to báječné. Sevřela pevně lana a postavila se. Zatlačila do kolen a pak povolila. A znovu. Po pár zhoupnutích létala nad koruny mladého lesa ve



svahu pod houpačkou. Nahoře se jí vždycky otevřel úchvatný výhled na Sokolí vrch.

Když jí začaly tuhnout prsty svírající lana, počkala, až se bude houpat níž, dřepa si, jednu nohu po druhé dala pomalu dolů a posadila se na sedátko. Natáhla paže, naklonila se dozadu a dívala se, jak se rozhoupaný obraz lesa kolem ní pomalu uklidňuje.



Zakručelo jí v břiše. Z Drclíkova se jí nechtělo, ale pořádný hlad měla už po ranní vyjížďce – dávno předtím, než sem přijela. No co, však se sem určitě vrátí.

Jakmile Kiki dorazila dolů na Základnu, nejdřív vytáhla z bedny v autě skoro nepoužitý skicák. Vytrhla dvě kresby a založila je do desek s náčrty. Na obálku skicáku nadepsala: Drclíkov.

Snědla špagety s kečupem a pustila se do kreslení. Co si načrtla na předloktí nebo zapamatovala, to pečlivě nakreslila. Les, slunce prosvítající mezi korunami, traily s překážkami, houpačku, a hlavně první drclíky, které to odpoledne zahlédla.







